

Tienduizenden demonsteren voor Palestina

Washington Post (USA), 21 april 2002

Tienduizenden kwamen samen in het centrum van Washington op zaterdag 20 april om voor een breed scala aan doelen te demonstreren, maar de straten werden gedomineerd door de aantallen en inzet van busladingen van Arabische Amerikanen en hun medestanders.

In hun gretigheid om hun aanwezigheid te laten voelen en hun stemmen te laten horen als nooit tevoren riepen Arabische en moslimgezinnen om een einde aan de Amerikaanse militaire steun voor Israël, waarbij ze de boodschappen van demonstranten voor andere doelen overstemden op een vredige dag van demonstraties en marsen in het centrum van de hoofdstad.

“De boodschap hier is dat we het Palestijnse volk moeten steunen tegen een militaire bezetting en een apartheidstaat”, zegt ouderejaars studente Randa Jamal van de Columbia University in New York. Ze zegt dat haar neven gedood zijn in Ramallah op de Westelijke Jordaanoever en dat haar 16 jaar oude zus al een tijd niet naar

school kan vanwege de Israëliëse bezetting. “Wat zij doormaken, is een misdaad tegen de menselijkheid.”

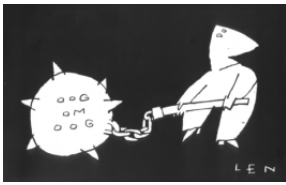
Bussen voerden ook Joodse medestanders aan uit Boston, Chicago, New York, Philadelphia en andere plaatsen. De politie liet weten dat de massa's groter waren dan men had voorzien. Organisatoren schatten het totale aantal demonstranten op meer dan 100.000.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

Collectieve straf terreurverdachten?

International Herald Tribune (USA), 20 April 2002

Advocaten van het Witte Huis overwegen een doctrine aan te nemen die toestaat dat veel van de bijna driehonderd gedetineerden in de Amerikaanse marinebasis in Guantanamo, Cuba, voor een militaire rechtbank gebracht kunnen worden zonder specifiek bewijs dat zij betrokken zijn bij oorlogsmisdaden. De nieuwe benadering zou het strafbaar maken om lid te zijn van een eenheid van al-Qaida waarvan aangetoond kan worden dat deze bij oorlogsmisdaden betrokken is geweest.

“Het zou dan al genoeg zijn als bewezen wordt dat zij betrokken zijn geweest bij bepaalde groeperingen en hun doelen bevorderd hebben”, zegt een regeringsfunctionaris. Volgens de functionaris is de aanleiding voor zo'n doctrine het groeiende ongemak over het feit dat de ondervragingen van de Afghaanse gevangenen niet genoeg informatie opleveren om hen definitief van oorlogsmisdaden te kunnen beschuldigen. Niemand, aldus de functionaris, heeft tot nu toe wreedheden of overtreding van oorlogswetten bekend en evenmin zijn de ondervragers er in geslaagd om bruikbare informatie over andere gevangenen los te krijgen.

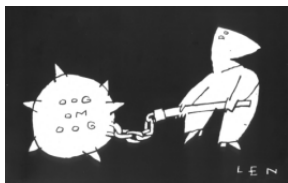
Detlev Vagts, verbonden aan de Harvard Universiteit en autoriteit op het gebied van oorlogsrecht, zei dat tijdens de rechtszittingen van Neuremberg, na de Tweede Wereldoorlog, de SS als criminele organisatie werd gezien, maar dat het nooit voorkwam dat individuen werden aangeklaagd wegens oorlogsmisdaden enkel op basis van lidmaatschap van de SS, maar alleen op basis van ooggetuigen of uitgebreide documentatie. Dergelijke documentatie is niet beschikbaar over de situatie in Afghanistan.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

Amerikaanse onkunde

The Independent (UK), 14 April 2002

Tot zover de "Bush-doctrine", die simpele lakmoestest van de oorlog tegen het terrorisme, uitgeroepen kort na 11 september: "wie niet aan onze kant staat is tegen ons". Toen was de doctrine al gammel vanwege dubbelzinnige bondgenoten als Saudi-Arabië en Pakistan. Maar goed, de doctrine redde het min of meer toen Bush brede lof toegezwaard kreeg voor zijn aanpak van de eerste fase van de oorlog tegen de terreur.

Het Midden-Oosten heeft echter de beperkingen laten zien van een buitenlands beleid dat bestaat uit het roepen van kreten in de meest bloedige en nadrukkelijke manier die je maar kunt bedenken. Volgens de doctrine is Yasser Arafat een terrorist, maar de realiteit van het Midden-Oosten maakt hem een onontkoombare partner in de onderhandelingen. Ariel Sharon is een solide bondgenoot, maar zijn bloedige staat van dienst maakt van Israël het voorname obstakel voor betere verhoudingen tussen de VS en de Arabische wereld. De tragedie die zich ontplooft is in belangrijke mate een tragedie van Amerikaanse onkunde.

Dit is een werkelijk beangstigende crisis, niet eens zozeer vanwege het risico dat het vuur zich door het hele Midden-Oosten zal verspreiden, maar vanwege de erfenis van nóg meer bitterheid, walging en hopeloosheid die hij zal nalaten aan de pogingen om hem op te lossen. En ook vanwege de nieuwe impuls die hij zal geven aan terrorisme in de naam van de Islam.

VS

**IEMAND
HEEFT ECHT
EEN ZIEK GEVOEL
VOOR
RECHTVAARDIGHEID**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl